

prima instanță: V. Hadîrcă
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, N. Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-18/18

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Dumitru Visternicean

Judecătorii: Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație și la soluționarea în termenul legal a cererii, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău și menținută hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 06 iulie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 31 mai 2016 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație și la soluționarea în termenul legal a cererii, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că pînă la data depunerii prezentei acțiuni nu a primit nici un răspuns și nici o informație solicitată prin cererea din 27 aprilie 2016 referitor la intentarea dosarului de căutare, numărul dosarului și ce măsuri au fost întreprinse pentru a fi reținut condamnatul Bejenaru Radic.

Reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului său de acces liber la informație și la soluționarea în termenul legal a cererii, precum și repararea prejudiciului moral estimat la suma de 14 300 lei.

Prin hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 06 iulie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat încălcarea dreptului la informație și la examinarea în termenul stabilit de lege a cererii lui Străisteanu Gheorghe din data de 27 aprilie 2016, cu obligarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău să examineze cererea lui Gheorghe Străisteanu și să emită răspuns. S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu suma de 100 lei cu titlu de

prejudiciu moral.

Manifestînd dezacord cu hotărîrea primei instanțe, Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău și menținută hotărîrea primei instanțe.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 07 septembrie 2017 Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a declarat recurs împotriva ei, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor de judecată expuse în hotărîri sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, invocînd totodată și interpretarea eronată a legii.

În opinia recurentului, cererea despre acțiunile/inacțiunile angajaților de poliție nu ține de competența în soluționare a instanței de contencios administrativ. A menționat că actele administrative jurisdicționale inerente unui proces contravențional sau penal nu pot constitui obiect al acțiunii în procedura contenciosului administrativ, iar controlul judecătorec al acestora urmează a fi realizat în cadrul procedurilor penale sau contravenționale.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Visternicean

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru